

‘Onder de Boschboom’

Onder de Boschboom

Onder de Boschboom staat altijd cursief gedrukt dat de onderwerpen in deze column worden geschreven op persoonlijke titel. In zijn algemeenheid schrijven columnisten weinig over het proces dat aan het scheppen ten grondslag ligt. Recentelijk zijn wij als columnisten bij elkaar geweest, op zich al een unieke bijeenkomst omdat in de afgelopen tien jaar columnisten nooit bij elkaar zijn geweest. Het was goed om elkaar eens te treffen en te achterhalen wat ons allen drijft om je een keer in de zoveel tijd op te sluiten en een bespiegeling te houden over een onderwerp dat je bezig houdt. Het zijn van columnist is een eenzame bezigheid daar waren we het wel over eens. De keuze van het onderwerp is een mengeling van enthousiasme, interesse, verbazing en soms ook verbolgenheid. Iedere columnist maakt zijn of haar eigen keuze zonder overleg vooraf en met als enige restrictie dat het te maken heeft met de Bossche Cultuur. Zoals u weet is dat een heel ruim begrip dat een mooie kapstok is om over alles te praten. Zo ontstaat een palet aan onderwerpen waarbij iedere schrijver zijn eigen invalshoek kiest. Een serie van verhalen van de stad anno nu.

Dat de Bossche cultuur geen statisch onderwerp is weet eenieder. Bossche cultuur verandert als we over dertig jaar (bij het 100 jarig bevrijdingsfeest) terugkijken: hoe zou dan de stad en zijn cultuur veranderd zijn ten opzichte van nu?

Ik hoop dat we dan nog steeds de gezellige gemoedelijke Bourgondische stad zijn die we nu zijn. Met een omvang waar iedereen elkaar nog kent; er geen anonimiteit is zoals in de (echt) grote steden. Dat we nog steeds met elkaar geweldige dingen kunnen organiseren en gezegend zijn met dat altijd typische Bossche optimisme. Dat we met elkaar zijn voortgegaan in het versterken van de dingen waar we goed in zijn, zoals het samen muziek beleven. Dat alle koren en (dweil-) orkesten iedere week bijdragen aan de sfeer in de stad. Maar ook dat we mogen wonen in een schonere leefomgeving. Dat de historische uitstraling van de stad bewaard mag zijn gebleven en dat de toeristen nog steeds graag 's-Hertogenbosch bezoeken.

Dat de scholen in de stad hebben mogen bijdragen aan een goede opleiding van onze jongeren en ouderen. Dat uit de scholen veel nieuwe kennis en bedrijvigheid is voortgekomen. Ik ben me er heel wel van bewust dat al deze dingen slechts randvoorwaarden zijn. Uiteindelijk zit de cultuur in de stad en hangt het samen met zijn bewoners en de wegen die zij in de toekomst kiezen.

Jan Hoskam

Onder De Boschboom” is een rubriek van cultuurhistorische aard, die haar columnisten een podium biedt om op persoonlijke titel onderwerpen die met de Bossche cultuur te maken hebben uit te diepen. Reacties? Stuur uw email naar: onderdeboschboom@kringvrienden.nl